

Časopis literárních prací žáků základní školy
ve Vídci. Vychází v prosinci 1991.

Kamarád

Co to leží ve škole
tam vepředu na stole?
To je časopis náš!
Co je v něm, to zjistíš,
až se do něj poklíváš.
Jaký je to časopis,
to teprve uvidíš.
Měj ho trochu rád,
jmenuje se Kamarád.
Čti do něj piší básničky
pro kluky i holčičky.
Jestli to chceš zkoušet také,
vezmi si tušku a papír,
myšlenky tvé ledajškové
nemí odnést vzdušný vír.
A tebe čti náš Kamarád,
budeš šťastný napořád.
Tak už čti a neváhej,
Kamarád není jen tvůj!

I. Werhantová

Kdo je Nemo?

Víte, kdo je to Nemo? Nevíte? A četli jste knihu Julese Verne Dvacet tisíc mil pod mořem?

Hlavním hrdinou této knihy je kapitán Nemo. Tento muž má vysokou postavu, široké čelo, černé oči, z kterých vyzařuje jistota, a ústa s nádhernými zuby.

Kapitán Nemo je člověk, který má slabost pro hudbu. Hodiny do-
vade prosedět v Nautilu a hrát na klavír. Dále je to člověk
chladnokrevný a muž, který se nevzdá svého cíle. To dokázal tím,
že se před lidskou nespravedlností uchýlil do Nautilu a sám s ně-
kolika muži se vydal na doživotní brázdění oceánů. Při těchto
cestách se velmi vzdělával. Prokázal i dobráctví, kdy v knize
Tajuplný ostrov dá nemocnému chlapci chinin. Nakonec skoná na dně
moře s vědomím, že uchránil své tajemství "Nautilus" před zraky
lidí.

Knihy je velmi pěkná a mužů jako kapitán Nemo by mělo být
více.

P. Kovářová

Vycházka

Šel jsem na vycházku do lesa. Najednou se octnu v křoví
a mlčí. Za chvíli jsem se z té patálie dostal. Předě mnou se
rozprostírala pohádková říše. Podíval jsem se napravo. A co vidím?
Pohádková babička tam honí svou vzácnou pohádkovou hůl. Kdyby
jí nechytla, ztratila by kouzelnou moc. Já jsem se rozhodl, že
jí hůl chytím. Rychle jsem za ní musel běžet. Ale nedopadlo to
dobře. Spadl jsem do jámy, kterou právě kopali čtyři trpaslíci.
Jak jsem vylézal z jámy, hůl mi padla zrovna mezi ruce. Vtom
přiběhla i babička. Podal jsem jí hůl. Babička mi řekla: „Za to
ti splním tvoje přání. Ale jen tři.“ A já jsem si přál:

1. Aby byl na světě mír.
2. Aby všechny nemocné děti byly co nejdříve zdravé.
3. Aby měli všichni lidé vždy úspěch.

V té chvíli babička zmizela. Snad se mi má přání splnit.

P. Liška

Změny

Zahořely lesy, háje,
stromy všelikého druhu.
Viděla jsem různé kraje,
viděla jsem také duhu.

Listí se snáší na zem
a pofukuje severák.
Já smutně stojím v něm
a odolávám mu, jako mák
odolává větru.

Začíná pomalu podzim,
děti si pouštějí draky,
čas letí jako obrovské mraky.

Pomalu dozrává ovoce,
sem tam se vyskytnou mrazíky.
Brzy tu budou zas vánoce
a s nimi obrovské balíky
dárků.

Sníh přikryje zas celou zem
a přijde k nám i Mikuláš.
A já půjdu v tom šeru sněhovém
a zeptám se: „Jak se máš?“

M. Kurková

Kočka

Kočka, kočka, kočička
má zelená očička.
Chytá myšky ve dne v noci,
od rána až do půl noci.

R. Fusek

Vidče

Turisté! Chcete navštívit obec Vidče a její malebné okolí?
Jestli ano, tady máte navštívenku.

První zmínka o Vidči je z roku 1310, kdy nastupoval na český trůn slavný Jan Lucemburský. Název obce je vysvětlován tím, že je odvozen od slova "viděti", protože na kopci Spina kdysi stávala tvrz, ze které bylo dobře vidět. Vesnice byla velmi malá. Zvětšení přišlo v průběhu třicetileté války, kdy pronásledování evangelíci hledali úkryt v malých horských vesničkách.

Dnes má Vidče asi 1500 obyvatel a 450 domů. Vesnice se rozkládá mezi kopci Spina a Zuberským. Tečou tu dva potoky - větší Marečka a menší Havránek, na kterém je i rybník. Ve středu obce stojí nejdůležitější budovy. Škola, obecní úřad a obchody.

Kdo chce, může se jít pomodlit do kostela, jiný si zase může zajít do hospody. Hospody zde máme dvě. Jedna z nich je na hřišti, kde si můžete zahrát nebo naopak zhlédnout fotbal. Večer si můžete zajít do kina. Zajdete si na hřiby nebo na jahody. Podíváte se na kulturní památku - dřevěnou zvonici. Jestliže jste milovníky rogalie, můžete si zalétat na Zuberském kopci. Můžete si vydělat stěrem kaštanů a léčivých rostlin. Na místní poště si můžete zakoupit noviny nebo všelijaké časopisy. A jestli chcete vyhrát, klidně si vsadte sportku nebo sázku. Možná vyhraje. Bezesporu si uděláte výlet na zříceninu hradu Hradisko. Obec Vidče má vskutku velké možnosti.

Navštivte obec Vidče! Přijďte! Vidče vás nezklame.

O. Fabián

Horolezec

Znám jednoho horolezce,
lezl si, jak se mu zachce.
Když však jednou lezl vzhůru,
přetřhl mu někdo šňůru.
Stěna byla hladká,
nemoh dále,
a tak skončil ve špitále.

T. Mička

Strach

Jednou se mi zdál hrůzostrašný sen. Ve snu jsem viděla svítící les, močály a mrtvá těla. Také tam byly useknuté hlavy a na zemi ležely lebky, po kterých lozily mouchy.

V lese běhala zvířata a vlci se bili, až lítaly kusy krvevého masa. Medvědi bručeli na malém palouku u lesa a ropuchy kvákaly v nedalekých močálech. Sovám svítily velké oči a hadi lozili po stromech. Několikrát jsem zařvala hrůzou: „~~Ě~~ Moc! Pomoc!“

Temný les byl pořád ^hstrašlivější a hroznější. Lesy se přede mnou otevíraly a zavíraly. A já jsem se bála ještě více než zpočátku. Najednou jsem spatřila velkou hrozivou díru, do které jsem vešla. Zdálo se mi, že je po všem, ale najednou na mě zavyl rozrušený vlk, až mně vytryskly z očí slzy.

V tom okamžiku mě maminka probudila. Byla jsem celá zpotená a rozpálená. Toho dne jsem nešla do školy, protože jsem onemocněla. Měla jsem horečku a velký kašel.

Moc jsem byla ráda, že to byl jen sen.

I. Pavelková

Na podzim

Když ráno nastává bílý den,
vítr si hraje se senem.

Jak začíná druhý den,
meluzína vletí sem.

Třetí den nic neříkám,
vítr tady přijde sám.

L. Bušová

Karkulka

Byla jedna Karkulka
celá červená,
šla k babičce na návštěvu,
potkala zajíce a jelena.

Byl to jelen s paroží zlatým,
vedl zajíčka s kožíškem rezatým.
Jelen se ptá: „Kampak pospícháš?“
Zajíc nato: „Nešlápni na ježka, nebo se popícháš?“

A je konec pohádky,
teď už zvoní zvonec,
možná byla pěkná,
ale už je konec.

A. Dobešová

Baba Jaga

Baba Jaga chlupatá,
vyprala si kačata.
Teď utíká lesem,
cestou necestou i vřasem.
Pak doběhla do vesnice,
koupila si jitřnice.
potom vběhla do chalupy,
dědek za ní dupy, dupy.

T. Popelka

Hastrman

Hastrman na vrbě seděl,
na housličky vyhrával.
Na paňoučku při měsíčku malá vila tančila,
hastrmana o písničku prosila.

Š. Randusová

Sněhurka

Sněhurka a sedm kloučků
po pěšině, po paloučku
šinou si to cestičkou
za svou milou matičkou.

Š. Hurtíková

Kašpárek

„Počkej na mě, Kašpárku,“
zavolala liška.
„Dej mi vodu ze džbánu,
jmenuji se Ryška.
Kašpárku, stačí jenom kapička.
Mňam, mňam, dobrá je vodička.“

A. Dobešová

Princezna

Byla jedna ^N princezna
pyšná jako páv.
Navštívil ji princ,
udělal na ni bať.
Princezna se lekla,
za zámku utekla.
Vrátila se zpátky
se třemi děťátky.

L. Kostuchová

Dráček

Dráček se vznášel jako mráček.
Náhle do mráčku uhořel blesk
a drak sebou o zem plesk.

Z. Vanduch

Cigareta

„Ten náš kouř! Je tam, kde nemá být. Vypedáme jako dýmající komíny továren. A náš dým se vafře tam, kde ani myš nepronikne. Jsme různých značek, lišíme se cenami, ale také velikostí. Oblíbili jste si nás tak, že nás kouříte na celém světě. Jsme pro vás symbolem hrдости a módy. Někteří jste na nás tak závislí, že byste bez nás nemohli vůbec žít. Víte, jak je nám dobře, když jsme dobře rozhořalé.

Ale musím podotknout, že kde jsme my, není vůbec bezpečno. Jsme totiž také zbraně, které bojují proti vám. Víte to?”

T. Petružela

Myš

Když byla myška malá, pořád byla doma a nesměla ani na krok, aby ji nechytla kočka. Myška byla tak zvědavá, že utekla z doupěte prohlédnout si svět. Na svých toukách potkala kočku.

Zůstala se vyptávat: „Kdo jsi?”

„Jsem kočka,” odpověděla kočka, skočila po ní a bylo po myšce.

Postavili jí hrobeček a napsali: „Tato myška neposlechla svoji maminku.”

A ostatní myšky poznaly, že musejí maminku poslouchat.

M. Mičkal

Brýle

Brýle spadly z kredence

rovnou babce do hrnce.

Babka brýle uveřila

a potom je vyhodila.

Nemohla pak jíst

a přitom si číst.

D. Peterka